

K 7/M 45

120000868894

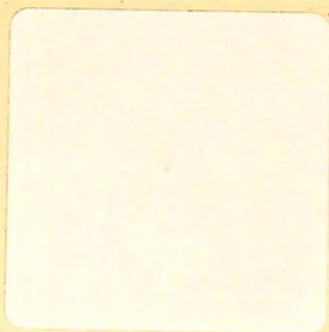
МЕЖДУНАРОДЕН МУЗИКАЛЕН ФЕСТИВ

Мартезески
Музикални
Фестивали

РУСЕ, 1968

K $\frac{y}{M45}$

ОСМИ МЕЖДУНАРОДЕН МУЗИКАЛЕН ФЕСТИВАЛ
МАРДЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
РУСЕ — 1968

ФЕСТИВАЛЕН
КОНЦЕРТ

МЛАДЕЖКИ
СИМФОНИЧЕН
ОРКЕСТЪР
РУСЕ

Диригент

СТЕФАН ВАЧЕВ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868894

ДОМ НА КУЛТУРАТА

29 март 1968

Петък, 19,30 часа

448081

ПРОГРАМА

Михаил Иванович

ГЛИНКА — РУСЛАН И ЛЮДМИЛА —
увертюра

Лудвиг ван

БЕТХОВЕН — ВТОРА СИМФОНИЯ

Части: Бавно (въведение) и
Бърза

Умерено бавно

Скерцо

Финал (много бърза)

ПАУЗА

Петко

СТАЯНОВ — ПРИКАЗКА — сюита

Части: Пусто горе
тилилейско

Приспивалка

Вито хоро самодивско

Дмитрий

ШОСТАКОВИЧ — ПРАЗНИЧНА УВЕРТЮРА

МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР — РУСЕ

12 октомври 1959 година — първа учредителна репетиция. С подкрепата на ръководящата русенска общественост, по инициатива на сегашните си художествени ръководители Стефан Вачев и Георги Вачев, при Дома на пионера — Русе започна свой живот представителния младежки симфоничен оркестър на гр. Русе. Основно ядро на оркестъра са ученици от Русенското музикално училище и ученици от всички училища на града.

През май на 1960 година, на 10-годишния юбилей на Дома на пионера оркестърът се представи за първи път в състав 50 оркестранти — црайхов състав. На 25 май 1961 година с успех се представи в Седмичата на българската музика в Русе, а през юни същата година, с участието и на духови инструменти, участва в годишния концерт на Дома на пионера и в редица други тържества и концерти.

Последваха концерти, които очертаха възходящата линия в развитието на оркестъра: 19 април 1963 година в София в зала „България“ — концерт на прегледа на българската музика на детско-юношеска тематика, с пълен симфоничен състав, 25 март 1964 година в състав 110 оркестранти — фестивален концерт на Мартенските музикални дни с голям успех. Но още по-значителен успех оркестърът регистрира на самостоятелните си концерти през Мартенските музикални дни — на 4 април 1965 година, на 27 март 1966 година и на 2 април 1967 г.

С много голям успех оркестърът се представи на първото си концертно турне в чужбина — на 13, 14 и 15 май 1967 година на международния музикален фестивал в гр. Потсдам — ГДР. В прекрасната концертна зала в двореца Сансуси, Младежният симфоничен оркестър на гр. Русе спечели сърцата на многобройни чуждестранни слушатели. Оркестърът получи покана отново да гостува в гр. Потсдам — на Петнадесетия юбилеен музикален фестивал през май 1970 година.

През същата 1967 година оркестърът гостува с концерти в гр. Разград — на 8 май и в гр. Плевен — на 17 декември, където специална комисия реши оркестърът да участва в Деветия световен фестивал на младежта и студентите през лятото на тази година в София.

В осмите поредни Мартенски музикални дни — Русе 1968, оркестърът се представя с нова програма.

Младежният симфоничен оркестър—Русе се утвърди като постоянен участник в международния музикален фестивал „Мартенски музикални дни—Русе“.

МИХАИЛ ИВАНОВИЧ ГЛИНКА (1804—1857)

— велик руски композитор-класик, създател на руската национална опера и на руския национален музикален стил. Усвоил бързо най-важните черти на създадената с векове европейска музикална култура. Глинка създава своите шедеври върху богатата основа на руското народно песенно творчество, което той овладява с проникновение както никой друг преди него. В творчеството му челно място заемат оперите „Иван Сусанин“ и „Руслан и Людмила“.

Увертиурата към операта „Руслан и Людмила“ е най-майсторското произведение на Глинка. Бодро и жизнерадостна, в тази музика се редуват главните мотиви-образи на всички действащи лица на операта, написана по поемата-приказка на Пушкин. Но главните теми са две: Любовната мъка на Руслан (чели и виоли) и ликуващата радостна тема на финала на операта. Тази увертюра е цяло откровение за руската музика.

ЛУДВИГ ВАН БЕТХОВЕН (1770—1827) е роден в гр. Бон (Германия), починал във Виена. Той е най-великият музикален творец на всички времена и народи. Неговото изкуство е символ на героизма и твърдостта на духа. В музиката на Бетховен всички народи слушат вечно прпекрасната повест за героичния човек, който преодолява страданията с цената на огромно напрежение на волята. Но изкуството на Бетховен е облѣхано не само от героичност. В неговите произведения са отразени разнообразните чувства: и възлнуващата любов, и добродушния хумор, и радостното усещане навято от природата. От най-малката соната, до симфонията, той е творил само шедеври.

Втората симфония е писана по време на един нерадостен период от живота на композитора, от първия период на творчеството му. Обаче в нея виждаме надмощието на борческата му воля над отрицателните настроения. Младият Бетховен желае да бъде щастлив. Той не може да свикне с злочестината. Душата му жадува за любов, за радост — тя се отдава на светли надежди: цялата симфония звучи като една жизнерадостна, безоблачна музика. Макар и все още под влиянието на класиците Хайдън и Моцарт, във Втората симфония вече твърде ярко личат индивидуалните стремления на Бетховен.

Тук традиционният бавен менует е замянен с пламенното скерцо (третата част). Поетичната втора (бавната) част ни води през светли размисления и надежди. Първата част (след бавното въвеждане) и четвъртата част, със своята динамика и устременост, вече твърде ярко очертават Бетховеновски стил — „показват се ноктите на лъца“. Симфонията звучи като една картина на жизнерадост и светлина.

ПЕТКО СТАИНОВ (1896 — Казанлък) народен артист, герой на социалистическия труд и лауреат на Димитровска награда, е един от най-значителните композитори на съвременната българска музика.

Симфоничната сюита ПРИКАЗКА е написана през 1930 година. Петте поеми, които я съставят, са характеристични пиеси, изградени на оригинални композиторски теми в духа на народната ни музика. Всяка от тях има свое, особено музикално-идейно съдържание и в композиционно отношение е едно завършено цяло. Между петте части на сюитата са:

Пусто горе тилилейско — една прелюдия, която ни въвежда в приказно-поетичната атмосфера на творбата. Тоновите багри са тъмни и наситени, като тези на мрачното пустогорие — омагьосаната гора.

Приспивалка — простишка и сърдечна българска приспивна песен. „Клати, клати клатанко“, пее майката в унес. С нея пеят цигулките и виолите под сурдинка, а останалия оркестър тихичко им приглася. Детските очи се премрежват, часовникът бие осем, детето заспива и приказката продължава на съне.

Вито хоро самодивско — Танцово-вакханалиянт характер на тази пиеса — финал на сюитата е изтъкан и подчертан посредством комплицирани синкопни ритми, силно звуково напрежение и тоново колористични ефекти. Композиционно тази част е построена само на една тема, чиято разработка е проведена до последните и тактове.

ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ (1906 — Петербург) е един от най-крупните художници на нашето време. Неговото име е известно днес в най-отдалечените кътчета на земното кълбо, неговите произведения звучат по всички континенти. И навсякъде, за цялото прогресивно човечество, изкуството на Шостакович представлява символ на великите идеи, за които се борят народите, символ на мира, символ на съветската култура.

Изкуството на Шостакович се основава върху многостранната чувствителност на съвременния прогресивен човек и с неповторима изразителност, учудваща яркост на образите и недостижимост на художествената изява, разкрива богатството на неговия светоглед, рисува най-възвишените му стремежи и идеали за мир и щастие.

Всред голямото симфонично творчество на Шостакович, блести и неговата **ПРАЗДНИЧНА УВЕРТЮРА**. Написана е през 1954 година и е посветена на 37-та годишнина на Октомври. Тази увлекателна творба се отличава със синтезирана ярка образност, мелодическа яркост и простота. Жизнерадостно усрещена, увертюрата прозвучава като светъл апотеоз в чест на великия празник.

МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР — РУСЕ
С Ъ С Т А В

Художествени ръководители

С т е ф а н В а ч е в и Г е о р г и В а ч е в

Първа цигулка

Снежка Тодорова
Велiana Иванова
Фрюлинка Топалова
Николина Казакова
Пенка Иванова
Невяна Кулчева
Стефка Радева
Валентина Мишчева
Спасийка Радославова
Севдалин Янков
Борис Кокоранов
Димитър Димитров
Симчо Франк
Руслан Русев
Владимир Шарков
Симеон Роев
Сашка Цонева
Светозар Ботев
Марта Бобчева
Цветан Нацков
Елена Ангелова
Лидия Станева

Втора цигулка

Даниела Доковска
Катя Чуканова
Людмила Григорова
Жана Иванова
Петя Христова
Павлина Михайлова
Зенита Василева
Венцислава Димитрова
Илиана Филева
Константин Стайков
Иван Проданов
Петър Босилков
Юлиан Радилев
Владимир Петров
Пламен Харизанов
Пламен Георгиев
Стайко Борисов

Виоли

Елена Генчева
Пламена Андреева
Росица Петрова

Румяна Атанасова
Йорданка Йорданова
Румяна Маркова
Маргарита Касабова
Иван Кожухаров
Павел Връдов
Гено Аврамов
Румяна Богданова
Меглена Димова

Чели

Стефка Калева
Кичка Личева
Хилда Мовсесян
Анелия Начева
Надя Стойчева
Петрашка Панова
Румен Спиоров
Иван Маринов
Николинка Иванова
Георги Ангелов
Иванка Газдова
Богдана Пенева
Валентина Малакова

Контрабаси

Емил Табаков
Тодор Джуров
Йордан Йорданов
Рачо Попов
Тотю Мечкаров
Светла Ганчева
Веселин Дочев
Димитър Игрибозов
Вайолет Богомиллова
Здравко Грозев

Флейти

Георги Спасов
Анка Манева
Снежка Асенова
Луиза Лафетова
Илия Стефанов
Недялка Георгиева
Светлана Радкова

Обои и английски рог

Борю Памукчиев
Стефка Иванова
Ал ександър Бояджиев
Тодор Станев

Кларинети

Койчо Атанасов
Петко Минков
Александър Джамбазов
Радослав Иванов
Илия Димитров
Николай Венков

Фаготи

Илко Иванов
Иван Роев
Красимир Бояновски

Корни

Славчо Костадинов
Стефан Крумов
Пламен Кабакчиев
Владко Григоров
Иван Русев

Тромпети

Веселин Илиев
Колю Илчев
Тодор Христов
Димитър Василев
Михаил Мардеросов
Трифон Василев

Тромбони и туба

Пламен Григоров
Валентин Стоянов
Христо Железаров
Драгомир Петров
Атанас Ненов
Младен Цонев

Тимпани и ударни

Пламен Загорев
Румяна Плачкова
Георги Ковачев
Петър Алексиев
Вили Шишков
Татяна Любенова

ОТЗИВИ

„Изненадан съм от вашето изпълнение! Щастлив ще бъда, ако изпълните и моя творба“.

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ

„Благодаря Ви за голямото удоволствие. Аз съм възхитен. Вашият оркестър трябва да виждаме на международни фестивали и конкурси.“

ТИХОН ХРЕННИКОВ
генерален секретар на
композиторите на СССР

„Идвам от далечна Грузия. Вашият концерт надмина очакванията ми. Поздравявам ви с голямото дело и ви пожславам успехи.“

Р. ГАБИЧВАДЗЕ

композитор — народен артист

„Моят колега, югославски композитор каза: „Като си затворих очите и продължих да слушам русенския Младежки симфоничен оркестър, струваше ми се, че слушам един зрял професионален състав.“

ЮРГЕН ВИЛИБРАНДТ

композитор — ГДР

„Особено впечатление направи концертът на младежкия симфоничен оркестър — Русе. Това бе една силно възбуждаща изненада, която предизвика еднороден възторг, както у слушателите, така и у изтъкнати български и чужди композитори.“

„Превъзходен струнен състав! Отлична изпълнителска дисциплина, грижливо изработена и одухотворено пресъздадена фразировка.“

„Духовният състав на оркестъра свири с прецизна нитонация.“

„Съществуването на този младежки симфоничен оркестър в Русе издига още повече музикалния авторитет на града.“

БОРИС ХАДЖИТАНЕВ

секретар на ЦК на
творческия съюз на музикантите
в България

„Един концерт, който развълнува публиката и изненада особено гостите чужденци, бе на Младежкия симфоничен оркестър. Диригентът Стефан Вачев е обединил 110 юноши инструменталисти в името на едно трудно изкуство, което те изпълняват без компромиси.“

ЛИЛЯНА МАНКОВА

музиколог

„Слушал съм много младежки симфонични колективи от чужбина. Но на такова високо изпълнителско ниво познавам само три: Софийският младежки симфоничен оркестър, един парижки състав и Русенският младежки симфоничен оркестър.“

ЕРИХ КЛАЙН

композитор и диригент — ГДР
(Посетил 13 май 1967 год.)

